

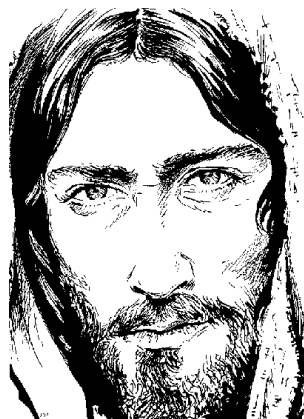

Farní věstník

PROSINEC 2012

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XX, číslo 12

VERBUM DOMINI

Tak se jmenuje apoštolská exhortace Benedikta XVI. Byla vydána 30. září roku 2010 a shrnuje výsledky synody o Božím slově. Rád bych také čtenářům našeho farního věstníku zprostředkoval na počátku adventní doby alespoň kousek z úvodu tohoto dokumentu.

“Slovo Páně trvá navěky, totiž slovo evangelia, které vám bylo zvěstováno“. Tento citát z prvního listu svatého Petra, který přebírá slova proroka Izaiáše, nás staví před tajemství Boha, který sděluje sám sebe skrze dar svého Slova. Toto Slovo, které trvá navěky, vstoupilo do času. Bůh pronesl své věčné Slovo lidským způsobem; jeho Slovo se stalo tělem. To je dobrá zpráva. Je to zvěst, která prostupuje staletími a dosahuje dnes i k nám.

Chtěl bych především připomenout krásu a půvab nového setkání s Pánem Ježíšem, zakoušené ve dnech synodálního zasedání. Jménem otců se proto obracím ke všem věřícím slovy svatého Jana z jeho prvního listu: “zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a zjevil se nám. Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste měli s námi společenství. Naše společenství je totiž s Otcem a jeho Synem Ježíšem Kristem“. Apoštol mluví o slyšení, dotýkání a rozjímání Slova života, poněvadž se v Kristu zjevil Život. A my - povolání ke společenství s Bohem a mezi sebou - máme být hlasateli tohoto daru.

Proto vybízím všechny věřící, aby znovu objevili osobní a komunitní setkání s Kristem, Slovem života, který se stal viditelným, a byli jeho hlasateli, aby se dar božského života a společenství stále více šířil do celého světa. Neexistuje větší priorita než tato: otevřít dnešnímu člověku znovu přístup k Bohu, který mluví a sděluje nám svou lásku, abychom měli život v hojnosti.

Máme ještě čas vzít vážně tuto výzvu, změnit sebe, stát se pro druhé viditelným znamením milujícího Boha a přinést kousek štěstí do tohoto světa i za cenu vlastního ponížení.

Milostiplně prožítí adventní doby očekávání a svátků zjevení Boží lásky v lidském těle vám ze srdce přeje

o. Josef Maincl

Celý text Postsynodální apoštolské exhortace VERBUM DOMINI je v pracovním překladu dostupný na internetových stránkách české sekce vatikánského rozhlasu www.radiovaticana.cz

Bohoslužby v prosinci 2012

So	1. 12. 2012	17:00	Jména Ježíš
Ne	2. 12. 2012	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	8. 12. 2012	17:00	Jména Ježíš
Ne	9. 12. 2012	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	15. 12. 2012	17:00	Jména Ježíš
Ne	16. 12. 2012	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	22. 12. 2012	17:00	Jména Ježíš
Ne	23. 12. 2012	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
Po	24. 12. 2012	24:00	sv. Jakub
Út	25. 12. 2012	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
St	26. 12. 2012	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	29. 12. 2012	17:00	Jména Ježíš
Ne	30. 12. 2012	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží

Vezmi a čti

25. listopadu 2012

Slavnost Ježíše Krista Krále – cyklus B
Dan 7,13-14; Zj 1,5-8; Jan 18,33b-37

Pilát se zeptal Ježíše: “Ty jsi židovský král?” Ježíš odpověděl: “Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?” Pilát odpověděl: “Copak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?” Ježíš na to řekl: “Moje království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud.“ Pilát se ho zeptal: “Ty jsi tedy přece král?” Ježíš odpověděl: “Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ (Jan 18,33b-37)

V současné politice už králům odzvonilo. Řekneme-li o někom, že je král, míníme tím obvykle, že vyznačuje určitou důstojnost. Když se ale někdo snaží být neustále za každou cenu “king“, vyvolává

v nás bezděky odpor, protože se pořád dere do středu pozornosti a chce všechno určovat. Král je v pohádkách a mýtech vždy archetypálním obratem, obrazem celého člověka, který se ovládá a nedovolí jiným silám, aby jím vládly.

V pohádkách se setkáváme s třemi královskými syny, kteří se vydávají do světa hledat živou vodu. V člověku také narazíme na tři oblasti, které vyžadují proměnu, aby našly cestu ke svému skutečnému já. Řecká filozofie – například Platón – spatřuje v králi skutečného mudrce, protože přemýšlí o “idejích”: zná životní výšiny i hlubiny a tajemství světa a tmy.

Bible nazývá Ježíše králem jen v podobenstvích a v pašijích. Ve své řeči o posledním soudu se Rabbi přirovnává ke králi, který říká svým ovcím: Pojdte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa (Mt 25,34). Na kříži připevnili nad jeho hlavu nápis o jeho provinění: “To je Ježíš, král Židů.” Lidé se mu kvůli jeho královskému nároku posmívali a říkali: Když jsi židovský král, zachraň sám sebe (Lk 23,37). Římanům postačí jeho královský titul jako důvod k popravě, pro Židy je příležitostí se mu vysmát. Ježíš neodpovídá jejich představám o tom, jak má vypadat král. Kříž to vše ještě více zpochybňuje. Ježíš je králem docela jinak, než by očekávali.

Jak si svou královskou důstojnost představuje, zachycuje svatý Jan ve svém evangeliu. Při výslechu se Pilát Ježíše naprosto jednoznačně zeptá: Ty jsi král židovský? (Jan 18,33). A Ježíš jasně odpoví: Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud (Jan 18,36).

Touto větou podává výklad svého království naprosto novým způsobem. Je královská bytost, ale jeho říše není odtud. Svou královskou důstojnost přijal od Boha, a proto nikdo nesmí jeho království zpochybňovat. To, co tady Ježíš o sobě prohlašuje, je zároveň zaslíbením pro každého křesťana. I já mohu o sobě prohlásit: “Moje království není odtud.” V mém nitru je oblast, nad níž nemá svět žádnou moc. Mám v sobě královskou důstojnost, a tu mi nikdo nemůže vzít: své vnitřní království. Tam, kde jsem zcela sám sebou, jsem nezranitelný, protože tam je přítomen sám Kristus ve své královské moci.

Je paradoxní, že Ježíš hovoří o svém království právě uprostřed svého utrpení: je králem jako odsouzený, zbičováný a na kříž přibitý. Kráčí svým utrpením navzdory veškerému vnějšímu ponižení a zranění naprosto suverénně.

Znamená to tedy, že i na mé křížové cestě mé vnitřní království odolá. Právě tam, kde mě druzí posuzují a odsuzují, kde sklízím nepochopení, kde jsem bičován, uražen a vysmíván, zůstává v mém nitru cosi, co je pro všechny ostatní nedotknutelné. Tam, kde ztroskotávám, je ve mně něco nezničitelného. Mou důstojnost mi nikdo nemůže odeprít, dokonce ani ve smrti. Vědomí mého království, které není z tohoto světa, se zde na zemi projevuje jako svoboda, důvěra, klid a vnitřní síla, kterou nikdo nezdolá.

Na další Pilátovu otázku Jsi tedy přece král? Ježíš odpověděl: Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas (Jan 18,37). Ježíš chápe podstatu svého kralování jako svědectví pravdě. Z tohoto výroku prosvítá řecké chápání obrazu krále. Ježíš je králem, který snímá závoj halící skutečnost. Je to mudrc uvádějící do pravdy, který nám dává podíl na své moudrosti.

Termín “věděť” je odvozen od “viděť”. Ježíš dohlédá k jádru věcí. Hledí na člověka z Božího pohledu. Ví, “co je v člověku” (srov. Jan 2,25). Jeho vědomí o tajemství člověka vrcholil na kříži. Kříž je obrazem sjednocení všech protikladů. Ježíš se na něm dotýká nebe i země, světla i temnoty, dobra i zla, vědomého i nevědomého, ženy i muže. Na tomto místě je zasvěcen do tajemství Boha a člověka. Z výše kříže přitáhne podle Janových slov všechny k sobě. Právě tam je králem, který nás uvádí do pravdy a který nám otvírá oči, abychom i my poznali základ všech věcí: Boha, který je láska.

Sám vnímám Ježíše Krále jako výzvu, abych poznal svou královskou důstojnost – a to právě v utrpení, ve svých slabostech a bezmoci, v mém přibití ke kříži.

Představme si, že právě v naší nemoci, v každodenních konfliktech, v situacích slabosti, zranitelnosti a nejistoty je v nás něco, čím nemůže manipulovat nikdo jiný, protože je to božské. A je-li tomu opravdu tak, jak bychom prožili svůj všední den, jak bychom vnímali sami sebe, kdyby nás šéf kritizoval, kdyby se nám v práci něco nepodařilo, kdybychom se cítili zraněni v partnerském vztahu nebo v přátelství?

Anselm Grün – 50× Ježíš
převzato www.vemiaci.cz

Naši svatí farníci - Sv. Mikuláš

Pokračujeme v představování dalších světců, které jsou vyobrazeny ve vitrážových oknech ve farním kostele. Další okno, které bylo pořízeno při opravě kostela v roce 1892 je s vyobrazením sv. Mikuláše, které se nachází vpravo od hlavního oltáře.

Podle křesťanské legendy se svatý Mikuláš narodil v osmdesátých letech třetího století v řeckém městě Patras. Pocházel z velmi zámožné rodiny, ale již od malička soucítit s chudými lidmi, kterých i v té době bylo hodně. Potají jim rozdával svůj majetek. Nechtěl, aby se o něm veřejně mluvilo. Pokládal za důležité, že o jeho činech ví Pán Bůh. Byl velice zbožný a štedrý. Tyto vlastnosti mu pomohly k tomu, že se stal brzy oblíbeným knězem a později biskupem.

Vypráví se, že se v mládí vypravil přes moře na pouť do Svaté země. Cestou však loď postihla velká bouře a hrozilo ztroskotání. Svatý Mikuláš se začal vroucně modlit a na jeho přimluvu došlo od Pána Boha k utišení bouře. Všem cestujícím se dostalo záchrany. Proto je Svatý Mikuláš vzýván jako patron námořníků a rybářů a také vod a mostů. Je pomocníkem všech lidí, kteří jsou ohroženi vodním živlem. Proto najdeme po světě včetně našich zemí kostely zasvěcené jeho jménu postaveny v blízkosti vodních toků např. v Praze na Malé Straně a v Českých Budějovicích mezi řekami Malše a Vltava.

Je také zaznamenáno, že zázračně oživil zavražděné děti, z čehož vyplývá, že je ochráncem dětí a rodiček.

Svatý Mikuláš se během svého života zasazoval i o obranu nespravedlivě obviněných a proto je považován i za patrona soudců a advokátů.

S jeho jménem je však nejvíce spojena štedrost. I to legendy věrně popisují. Mluví se o osudu jedné zchudlé rodiny. Otec byl zadlužený, že uvažoval o prodeji svých tří dcer do otroctví. Když se to Svatý Mikuláš dozvěděl, vždy každý večer házel oknem do jejich domu váček se zlaťáky. Tím se mu podařilo nevině dívky, které se pak šťastně provdaly, zachránit. Traduje se, že byly zvláště krásné, jejich tváře byly přirovnávány k nádherně vyzrálým jablíčkům. Svatý Mikuláš považovaný i za patrona šťastného manželství byl také proto později malíři zpodobňován s třemi jablky. Když byl

později zvolen biskupem, nosil zvláštní čepici-mitru a v ruce berlu. I tyto věci nacházíme následně v malbách zobrazujících Svatého Mikuláše.

Zvyk obdarovávat děti páteho prosince vznikl podle konání Svatého Mikuláše. Měl děti neskolale rád, snažil se jim udělat radost a dával jim potají, aby ho nespatriily, na okno nebo do váčku či boty v balíčcích zabalené dárky. Když tehdy šestého prosince kolem r.350 zemřel, zavládl v místě, kde pobýval mezi dětmi velký smutek. Nenašli už za okny žádné dobroty. Pohřben byl původně v Myře (Turecko), avšak v 11. století, když se Byzantská říše potácela pod útoky četných nájezdníků, stala se Malá Asie součástí islámského světa. Pád Mikulášova hrobu do rukou muslimů vyburcoval italské námořníky, kteří v roce 1087 Myru přepadli a ostatky odvezli do Bari. Kryptu s Mikulášovými ostatky posvětil roku 1089 papež Urban II

Toto poznamenalo značně rodiče dětí. Usoudili, že svým potomkům svatého Mikuláše nahradí a začali vždy v podvečer jeho úmrtí nadělovat sami. Dětem pak říkali, že vše co dostali, posílá Svatý Mikuláš. Časem vzniklo rčení Svatý Mikuláš nosí dárky.

Děti se však s tím, co jim vykládali rodiče neuspokojovaly. Protože jsou zvědavé, chtěly Svatého Mikuláše vidět na vlastní oči. Proto se vždy některý z rodičů, vesměs tatínek, přestrojoval tak jak býval oblečen Svatý Mikuláš – v biskupském oděvu s mitrou na hlavě a berlou v ruce.

Obyčej obdarování dětí je rozšířený po celém světě. V Evropě se stal známým podle zvyklostí v Turecku a na řeckém poloostrově. Roznášení dárků Svatým Mikulášem se objevuje v desátém století v Německu. Do našich zemí se dostává podle dochovaných archivních materiálů ve čtrnáctém století.

V Česku nejprve obdarovával děti Svatý Mikuláš sám. Protože však počet dárků rostl, potřeboval pomocníky. Pomáhali lidé převlečení za anděly.

V mikulášských zvyklostech jsou dle jednotlivých zemí značné odlišnosti. V Německu např. má Svatý Mikuláš jako doprovod pomocníka Ruprechta, který představuje čeledína zahaleného v tmavém plášti. V Nizozemí se zase vedle Svatého Mikuláše začaly objevovat jako doprovod černě oděné postavy. Původ má svůj základ v tom, že tato země byla v minulosti námořní velmocí a každý bohatý obchodník tu měl černého sluhu ze zámoří. Proto i Svatý Mikuláš jako vysoký církevní hodnostář – biskup-musí mít sluhu s černou pleť. Z tohoto je usuzováno, že původně se Svatým Mikulášem nechodili čerti, jako nyní, nýbrž mouřeniní. Z tohoto černocho se posléze ve východní Evropě, zejména pak v Česku, na Slovensku, v Maďarsku a Rakousku proměnil jako doprovod čert.

Čerti však neobdarovávali. Měli domlouvat neposlušným dětem, případně jim pohrozit rákoskou. Rozdávání dárků bylo jen výsadním právem Svatého Mikuláše. Podoba čertů se řídí také podle regionů. Kromě ďábelské podoby vystupuje na některých místech jako černý kozel nebo mystický satyr. V Nizozemí jako Černý Petr, ve východní Francii jako Strýc Švihač. Jiná je tradice kupř. v Polsku. Svatý Mikuláš tu obdarovává až šestého prosince v doprovodu Sněženky.

V dnešní době se Svatý Mikuláš připomíná vesměs světsky, avšak i v Česku ho můžeme spatřit v kostelích při církevních obřadech. Po mši svaté rozdává dětem dárečky buď sám nebo v přítomnosti doprovázejících andělů. Samozřejmě bez čerta, který do svatostánků nemá přístup. připravil Ing. Jiří Ptáček, Telč

Zpráva z jednoty Orla

Starší žáci reprezentovali jednotu Orla Telč v sobotu 3. listopadu v Třešti na druhém ročníku Svatomartinského florbalového turnaje pořádaném Třešťskou farností. Utkali se zde s týmy Třeště, Batelova, Horní Cerekve a Kněžic. Telč zde reprezentovali brankář Vojtěch Kadlec, kapitán Vojtěch Truhlář, Filip Tomáš, Miroslav Smetana, Pavel Tománek, Tomáš Pospíšil, Vít Nosek, Jakub Truhlář, Adam Červený, Jan Pažitný a Jaroslav Vojtěch. Po dvou vítězstvích a dvou remízách postoupili ze čtvrtého místa do

semifinálových bojů, kde ale v utkání o 3. místo podlehli Kněžicím 3:2 na nájezdy. Celkově si Orla odvezli domu čtvrté místo. Vítězem se stala domácí Třešť následovaná druhým Batelovem a třetím Kněžicemi.

Z programu sboru Santini

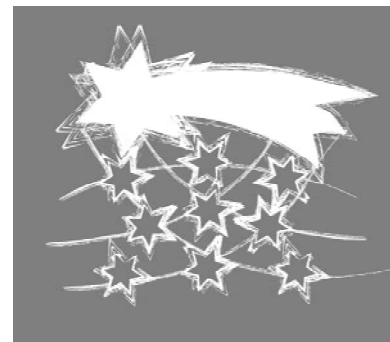
V neděli 9. prosince 2012 v 17 hod. v kostele Jména Ježíš v Telči uvede pěvecký sbor Santini **Adventní koncert**, při kterém zazní výběr z duchovních děl našich i světových autorů např. Vodňanský, Anerio, Rossi, Bach atd. Od Claudio Monteverdiho zazní Beatus vir a od W.A. Mozarta Litaniae Lauretanae. Vstupné dobrovolné.

Na letošní vánoce připravil pěvecký sbor Santini z Telče pro své posluchače několik **vánočních koncertů**, při kterých zazní nejen klasické vánoční skladby a koledy, ale také tři pastorely a Česká pastorální mše A-dur Jana Evangelisty Kypky. Tímto provedením sbor zahájí oslavy 200 let od narození tohoto skladatele, které proběhnou v příštím roce.

Účinkuje pěvecký sbor Santini (sbormistryně Anežka Tichá) za doprovodu orchestru složeného z hudebníků z blízkého i vzdáleného okolí. Jádrem orchestru tvoří smyčcový Ad Hoc Quartet um. ved. Víta Coufala z Třebíče. Provedení řídí Karel Tomek.

Koncerty budou provedeny: v **neděli 30.12.2012 v 15 hod. v kostele Jména Ježíš v Telči**, v sobotu 5.1.2013 v 15 hod. v kostele Navštívení Panny Marie v Obyčtově a v sobotu 5.1.2013 v 18 hod. v kostele sv. Václava v Křižanově. Vstupné na pokrytí nákladů koncertu je dobrovolné.

Jste všichni srdečně zváni. Bližší informace na www.santini-telc.cz

Křesťanské Vánoce

Po pětileté pozitivní zkušenosti některých farností brněnské diecéze s akcí "Betlémy" bude letos zahájen nový projekt Křesťanské Vánoce, jehož smyslem je přiblížit duchovní poselství Vánoc nejširší veřejnosti.

Do projektu je zapojena katolická církev a křesťanské církve, které jsou členy Ekumenické rady církví, a umožní zájemcům bezplatnou návštěvu kostelů, modliteben a betlémů.

Farnosti mohou nově prezentovat své adventní a vánoční programy na internetových stránkách <http://www.krestanskevanoce.cz>, které budou zprovozněny 1. prosince 2012. Farnosti samy do nich mohou již nyní začít vkládat své informace o akcích. Jedná se zejména o žehnání adventních věnců, roaráty, adventní duchovní obnovy, o možnosti pro svátost smíření, Mikulášské besídky, průvody světla, adventní koncerty, půlnoční bohoslužby, bohoslužby pro děti, živé betlémy, vánoční besídky, štěpánskou koledu, údaje o termínech otevření kostela pro návštěvu betlémů, vánoční koncerty, jesličkové pobožnosti, žehnání vína, dále o obnovu manželských slibů, děkovné bohoslužby na Silvestra, žehnání kadidla, zlata, vody a křídly, tříkrálová koleda, žehnání obydlí, přednášky, besedy atd.

Pro zájemce lze na výše uvedených stránkách získat celkový přehled o těchto akcích a případně se některé akce účastnit. Jste všichni srdečně zváni.

Chrámovým hudebníkům

Již šestým rokem vydává Společnost pro duchovní hudbu (SDH) zpravodaj Psalterium. Mnozí z vás ho znají. Časopis se zaměřuje na teoretické otázky duchovní hudby, umění a kultury, přináší zprávy o dění, recenze, pozvánky a ohlasy. Kromě tištěné verze, která vychází každé dva měsíce, je dostupný na internetu na adrese <http://zpravodaj.sdh.cz>.

SDH se snaží také prakticky pomáhat zpěvákům sbormistrům, varhaníkům, a proto pořádá každý rok letní školu duchovní hudby Convivium – letos proběhl 10.-18 srpna v klášteře ve Vyším Brodě. Zdá se nám to ale málo, jen jednou v roce se sejít, byť je to týden intenzivní práce. Proto bychom se touto cestou chtěli zeptat těch, kdo se zabývají duchovní hudbou, zda by uvítali nějakou častější podporu - víkendový seminář pro sbormistry a zpěváky, pro varhaníky, hlasové poradenství, výběr repertoáru, poskytnutí not. Využili byste takovou nabídku? Prosíme vás, napište o svých zkušenostech pár řádek do naší redakce, abychom mohli připravit semináře podle toho, co by vám pomohlo v těžké, ale ve výsledku jistě radostné službě. V předposledním čísle tohoto roku si můžete přečíst odpověď paní Marie Nohynkové, sbormistrové ze Staré Boleslavi.

Obrácíme se na vás také s prosbou, abyste nám do redakce posílali upozornění na to, co se chystá nebo co zajímavého v oblasti duchovní a liturgické hudby proběhlo ve vaší farnosti – ať už je to koncert, festival, seminář a podobně. Uvítáme vaše články a fotografie na adrese psalterium@sdh.cz (články ve formátu doc nebo rtf, obrázky jpg), za které předem děkujeme.

Koncerty duchovní hudby můžete také vkládat přímo na internet do Kalendáře akcí na adrese <http://res.claritatis.cz/kalendar-akci>.

S přáním všeho dobrého z redakce Psalteria Jarmila Štrogrová a Jiří Kub

Zprávy od jinud - Nový probošt v Mikulově

Novým, v pořadí 26. proboštem Význačné kolegiální kapituly u sv. Václava v Mikulově, byl brněnským biskupem Mons. Vojtěchem Cikrlem jmenován od 1. listopadu 2012 P. Mgr. Pavel Pacner (nar. 1976 v Třebíči), dosavadní administrátor u kostela sv. Jana v Mikulově. Generální vikář brněnské diecéze a děkan a I. prelát Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně Mons. Jiří Mikulášek uvede nového probošta do služby při slavnostní bohoslužbě v neděli 2. prosince od 10.00 hodin.

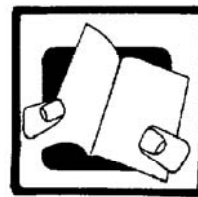
Význačná kolegiální kapitula u sv. Václava v Mikulově byla založena 22. srpna 1625. Pro zajímavost uvádíme seznam proboštů, kteří zde působili od 20. století: Karel Menshengen (1909 -1914), Emanuel Waldstein - Wartenberg (1914 - 1933), František Linke (1934 - 1944), František Drábek (1948 - 1971), Vladimír Nováček (1971 - 1999), Stanislav Krátký (1999 - 2010)

Životopis 26. mikulovského probošta R.D. Mgr. Pavla Pacnera

Narodil se 23. června 1976 v Třebíči jako nejmladší z pěti dětí. Po maturitě na trebičském gymnáziu vykonával roční službu v bazilice sv. Prokopa v Třebíči. V září roku 1995 nastoupil do Teologického konviktu v Litoměřicích a od roku 1996 pokračoval pět let ve studiu na Cyrilometodějské teologické fakultě v Olomouci. Po promoci v červnu roku 2001 byl v den svých pětadvacátých narozenin vysvěcen brněnským biskupem Mons. Vojtěchem Cikrlem k jáhenské službě, kterou vykonával v Diecézním centru mládeže v Osově Bítýšce.

Dne 29. června 2002 přijal v katedrále sv. Petra a Pavla kněžské svěcení. Poté P. Pacner působil jako kaplan ve Velkém Meziříčí, v Hodoníně a v Dolních Bojanovicích, od září roku 2007 byl administrátorem v Mutěnicích. V srpnu 2011 nastoupil k duchovní službě do Mikulova a okolí, kde v současné době vytváří společenství s dalšími dvěma kněžími.

Dva rodní bratři Pavla Pacnera, Jan a Stanislav, jsou rovněž kněžími brněnské diecéze

Z farní knihovny

Vězení s klíčem uvnitř – Kateřina Lachmanová – 3. přepracované vydání

“Existuje dvojitý typ duchovní nesvobody, s níž měl i má osobní zkušenost každý obyvatel planety Země. Jedná se o vězení neodpuštění a vězení samospravedlnosti. Jsou to dvě zcela opačné situace. V prvním případě někdo člověku ublížil, a on neumí říci odpouštím, v druhém případě se on sám provinil, a nedokáže poprosit o odpuštění. O možných příčinách takového stavu, těžkostech s tím spojených, ale hlavně o cestě ven je tato knížka.” (autorka)

Kniha pojednává o důsledcích neodpuštění a neschopnosti prosit za odpuštění v životě jednotlivce, církve i národa. Už v devadesátých letech se stala v křesťanských kruzích bestsellerem. Třetí vydání je autorsky přepracované a doplněné.

Máme proč se radovat – Marie Svatošová

Kniha Máme proč se radovat volně navazuje na předcházející dvě publikace Marie Svatošové (Normální je věřit a Tykadlem víry). Autorka ve osmdesáti krátkých úvahách nad Písmem probouzí ve čtenářích vědomí, že k autentickému životu z víry neodmyslitelně a zcela přirozeně patří radost. Radost z prožívané zkušenosti milovaného Božího dítěte. Radost, kterou nepohlí lidské zklamání, trápení nebo bolest. Radost sdílená, prožívaná ve vztahu, radost spojují nebe se zemí. Nechme se inspirovat nabízenými životními postřehy a vnesme tuto radost do vlastního života.

První roky manželství – Cyril Lepeigneux

Když přijde opravdu silná vichřice, nezapomínejte, že na palubě je s vámi také ten, který byl vedle vás i při vaší svatbě a který, když utišil bouři, řekl vystrašeným učedníkům: “Proč se bojíte, malověrní?” Mějte tedy víru v sebe samé a v toho, který vás spojil v manželství.

Mladí lidé se děsí množství rad do života. Chtějí spíš svědectví, něco prožitého, konkrétního. A právě to nabízí kniha První roky manželství. Je svědectvím dvojice, která se vrací k této nesmírně důležité etapě milostného vztahu. Zamýšlí se nad tím, jak se vlastně vyvíjel jejich vztah od prvního setkání až ke sňatku a narození prvního dítěte. Je to svědectví otevřené, upřímné a okořeněné vkusnou dávkou humoru.

Autor vychází nejen z vlastní zkušenosti, ale přináší i svědectví mnoha dalších manželských párů. Probíraná témata jsou ryze praktická: technická příprava svatby i duchovní příprava na manželství, řešení vztahů s původními rodinami, otázka peněz, sexuality, reagování na rodinné a profesní tlaky, ztráta iluzí..., ale i nové možnosti růstu ve vzájemné lásce.

Cyril Lepeigneux je profesí novinář. Je ženatý, s rodinou žije a pracuje v Paříži. Vedle knížky První roky manželství publikoval v různých časopisech články věnující se partnerským vztahům

Z matriky:

V měsíci listopadu nás předešli na věčnost:

Růžena Pokorná

Josef Železný

Marie Pišová

Zdeňka Kameníková

Věra Vltavská

Uzávěrka příštího čísla je v úterý 18. 12. 2012

Neprodejné, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč

Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@quick.cz

www.farnost-telc.cz